Maticová algebra I

- definícia matice
- špeciálne matice
- maticová algebra
- hodnost' matice
- inverzná matica

Matice

V mnohých prípadoch dáta majú štruktúru dvojrozmernej tabuľky, ktorá má *m* riadkov a *n* stĺpcov.

		predmet		
		Matematika	Logika	Programovanie
študent	A	88	98	67
	В	75	91	73
	C	92	81	75
	D	98	100	98
	E	55	61	82

Riadky tejto tabuľky sú priradené jednotlivým študentom, zatiaľ čo stĺpce sú priradené predmetom. Na priesečníku daného riadku (študent – predmet) je uvedený počet bodov, ktoré získal daný študent pre daný predmet.

Ak z tejto tabuľky odstránime redundantný popis riadkov a stĺpcov dostávame matematickú štruktúru, ktorá sa nazýva *matica*

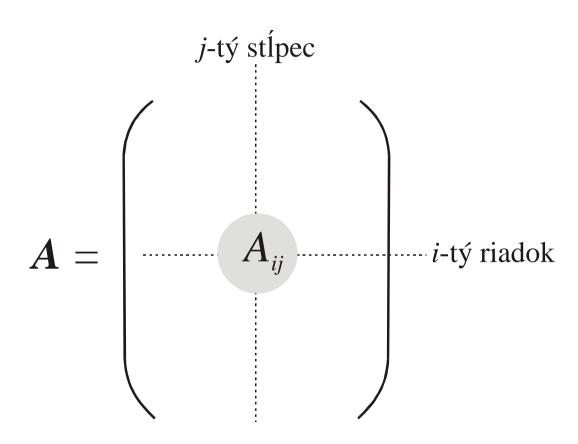
Definícia 8.1. Nech $I = \{1, 2, ..., m\}$ je množina riadkových indexov a $J = \{1, 2, ..., n\}$ je množina stĺpcových indexov, pričom m a n sú kladné celé čísla, $m, n \ge 1$. *Maticou* nazývame množinu obsahujúcu $m \cdot n$ čísel (celočíselných, racionálnych alebo reálnych), ktoré sú špecifikované riadkovým (i) a stĺpcovým (j) indexom

$$A = \left\{ A_{ij} ; i \in I, j \in J \right\}$$

Typ matice je usporiadaná dvojica kladných prirodzených čísel, ktoré sú rovné mohutnostiam množín indexov *I* a *J*

$$t(A) = (m,n)$$

Množinová štruktúra matice A môže byť jednoducho znázornená pomocou tabuľky, ktorá obsahuje m riadkov a n stĺpcov, pričom na priesečníku i-tého riadku a j-tého stĺpca je umiestnený element A_{ij} ,

Niekedy sa používa aj "skratkové" označenie pre maticu $A = (A_{ij})$, pričom sa implicitne predpokladá počet riadkov a stĺpcov tejto matice. Skutočnosť, že matica A má typ t(A) = (m,n) a jej elementy sú reálne čísla, sa niekedy zapisuje $A \subset \mathbb{R}^m \times \mathbb{R}^n$

Príklad

$$A = \begin{pmatrix} 2 & 4 \\ -1 & 0 \end{pmatrix}, t(A) = (2,2)$$

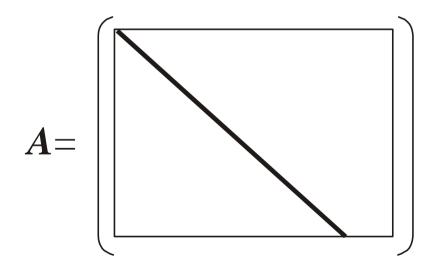
$$B = \begin{pmatrix} 1 & 0 & -3 & 2 \end{pmatrix}, t(B) = \begin{pmatrix} 1,4 \end{pmatrix}$$

$$A = \begin{pmatrix} 2 & 4 & 1 \\ -1 & 0 & 2 \end{pmatrix}, t(A) = \begin{pmatrix} 2,3 \end{pmatrix}$$

$$X = \begin{pmatrix} 1 \\ 1 \\ -3 \end{pmatrix}, t(X) = \begin{pmatrix} 3,1 \end{pmatrix}$$

Základná terminológia

- (1) Ak *m=n*, matica sa nazýva *štvorcová*, v opačnom prípade matica sa nazýva *obdĺžniková*.
- (2) Prvky matice A_{ii} sa nazývajú **diagonálne**, všetky diagonálne prvky tvoria **diagonálu** matice

- (3) Ak všetky prvky matice sú nuly, potom matica sa nazýva *nulová matica*.
- (4) Štvorcová matica, ktorá mimo diagonály má nulové prvky a na diagonále má aspoň jeden nenulový prvok sa nazýva *diagonálna matica*.

(5) Špeciálny prípad diagonálnej matice je jednotková matica (budeme ju značiť E) všetky diagonálne elementy sú jednotky

$$A_{ij} = \begin{cases} 1 & (\text{pre } i = j) \\ 0 & (\text{pre } i \neq j) \end{cases}$$

,

(6) Nech A je matica typu t(A) = (m,n), potom matica $transponovan\acute{a}$ k tejto matici, označená A^T , sa vytvorí z matice A tak, že vzájomne zameníme stĺpce za riadky a naopak, potom $t(A^T) = (m,n)$ (pozri obr. 8.3). Názorne hovoríme, že matica A^T vznikla z matice A jej preklopením okolo diagonály. Transponovaná matica je ilustrovaná príkladom

$$\begin{pmatrix} 1 & 2 & 3 \\ 2 & 1 & 0 \end{pmatrix}^T = \begin{pmatrix} 1 & 2 \\ 2 & 1 \\ 3 & 0 \end{pmatrix}$$

$$A = \left[\begin{array}{c} \\ \\ \\ \end{array}\right] \longrightarrow A^{T} = \left[\begin{array}{c} \\ \\ \\ \end{array}\right]$$

(7) Štvorcová matica sa nazýva *symetrická* matica, ak platí $A^T = A$. Jednoduchý príklad symetrickej matice je

$$\begin{pmatrix} 1 & 0 & 2 \\ 0 & 3 & 1 \\ 2 & 1 & -1 \end{pmatrix}^{T} = \begin{pmatrix} 1 & 0 & 2 \\ 0 & 3 & 1 \\ 2 & 1 & -1 \end{pmatrix}$$

(8) Matica A typu (m,n) sa nazýva trojuholníková matica, ak pod diagonálou má nulové prvky a na diagonálne má nenulové prvky

$$\begin{pmatrix}
1 & 2 & 1 & 0 & 0 \\
0 & 2 & 1 & 5 & 1 \\
0 & 0 & 2 & 1 & 0
\end{pmatrix}$$

(9) Ak A matica typu t(A) = (m,n) má počet riadkov (m) alebo počet stĺpcov (n) rovný 1, potom takáto špeciálna matica sa nazýva *riadkový vektor* (m = 1) resp. *stĺpcový vektor* (n = 1). Príklady riadkovej a stĺpcovej matice sú

$$\boldsymbol{A} = \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \\ -1 \end{pmatrix}, \quad \boldsymbol{B} = \begin{pmatrix} 0 & -1 & 2 \end{pmatrix}$$

Aplikáciou operácia transpozície, stĺpcový vektor sa mení na riadkový vektor a naopak, pre predchádzajúce dve matice dostaneme

$$\boldsymbol{A}^T = \begin{pmatrix} 0 & 1 & -1 \end{pmatrix}, \quad \boldsymbol{B}^T = \begin{pmatrix} 0 \\ -1 \\ 2 \end{pmatrix}$$

Príklad

Pomocou riadkových alebo stĺpcových vektorov môžeme vyjadriť každú maticu ako "kompozíciu" týchto elementárnych matíc

$$\mathbf{A} = \begin{pmatrix} 88 & 98 & 67 \\ 75 & 91 & 73 \\ 92 & 81 & 75 \\ 98 & 100 & 98 \\ 55 & 61 & 82 \end{pmatrix}$$

$$\mathbf{r}_{1} = \begin{pmatrix} 88 & 98 & 67 \\ \mathbf{r}_{2} = \begin{pmatrix} 75 & 91 & 73 \\ \mathbf{r}_{3} = \begin{pmatrix} 92 & 81 & 75 \\ \mathbf{r}_{4} = \begin{pmatrix} 98 & 100 & 98 \\ 61 \end{pmatrix} & \mathbf{t} \ \mathbf{s}_{1} = \begin{pmatrix} 88 \\ 75 \\ 92 \\ 81 \\ 61 \end{pmatrix}, \mathbf{s}_{2} = \begin{pmatrix} 67 \\ 73 \\ 75 \\ 98 \\ 82 \end{pmatrix}$$

$$\mathbf{r}_{5} = \begin{pmatrix} 55 & 61 & 82 \\ 61 & 82$$

$$\mathbf{A} = \begin{pmatrix} \mathbf{r}_1 \\ \mathbf{r}_2 \\ \mathbf{r}_3 \\ \mathbf{r}_4 \\ \mathbf{r}_5 \end{pmatrix} \quad \text{alebo} \quad \mathbf{A} = (\mathbf{s}_1 \quad \mathbf{s}_2 \quad \mathbf{s}_3).$$

Operácie nad maticami

(1) Nech matice $A = (A_{ij})$ a $B = (B_{ij})$ sú rovnakého typu, t(A) = t(B) = (m,n). Hovoríme, že tieto matice sa rovnajú, A = B, vtedy a len vtedy, ak $\forall (i \in I) \forall (j \in J) (A_{ij} = B_{ij})$

(2) Nech matice $A = (A_{ij})$ a $B = (B_{ij})$ sú rovnakého typu, t(A) = t(B) = (m,n). Hovoríme, že matica B je α -násobkom matice A, $B = \alpha A$, vtedy a len vtedy, ak $\forall (i \in I) \forall (j \in J) (B_{ij} = \alpha A_{ij})$

(3) Nech matice $A = (A_{ij})$, $B = (B_{ij})$ a $C = (C_{ij})$ sú rovnakého typu, t(A) = t(B) = t(C) = (m,n). Hovoríme, že matica C je súčtom matíc A a B, C = A + B, vtedy a len vtedy, ak

$$\forall (i \in I) \forall (j \in J) (C_{ij} = A_{ij} + B_{ij})$$

(4) Matica $\mathbf{A} = (A_{ij})$ je typu $t(\mathbf{A}) = (m,k)$, matica $\mathbf{B} = (B_{ij})$ je typu $t(\mathbf{B}) = (k,n)$ a matica $\mathbf{C} = (C_{ij})$ je typu $t(\mathbf{C}) = (m,n)$. Hovoríme, že matica \mathbf{C} je **súčinom** matíc \mathbf{A} a \mathbf{B} , $\mathbf{C} = \mathbf{A}\mathbf{B}$, vtedy a len vtedy, ak

$$\forall (i \in I) \forall (j \in J) \left(c_{ij} = \sum_{p=1}^{k} a_{ip} b_{pj} = a_{i1} b_{1j} + a_{i2} b_{2j} + \dots + a_{ik} b_{kj} \right)$$

$$m = m = m \frac{i - t \circ riadok}{k} \cdot k \frac{B}{s^2 \cdot s^2 \cdot s^2 \cdot s^2 \cdot s^2}$$

Súčin dvoch matíc A a B môže byť podstatne zjednodušená použitím riadkových vektorov matice A a stĺpcových vektorov matice B. Nech r_i je i-tý riadkový vektor matice A a s_j je j-tý stĺpcový vektor matice B, potom element C_{ij} je zadaný takto

$$C_{ij} = \mathbf{r}_i \cdot \mathbf{s}_j = \begin{pmatrix} A_{i1} & A_{i2} & \dots & A_{ik} \end{pmatrix} \begin{pmatrix} B_{1j} \\ B_{2j} \\ \dots \\ B_{kj} \end{pmatrix} = \sum_{l=1}^k A_{il} B_{lj}$$

Príklad

Násobenie matíc

$$A = \begin{pmatrix} a_{11} & a_{12} \\ a_{21} & a_{22} \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 1 & 2 \\ -1 & 3 \end{pmatrix}, \qquad B = \begin{pmatrix} b_{11} & b_{12} \\ b_{21} & b_{22} \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} -1 & 0 \\ 1 & 2 \end{pmatrix}.$$

Definujem riadkové vektory matice A a stĺpcové vektory matice B

$$r_1 = (1 \ 2), r_1 = (-1 \ 3)$$

$$s_1 = \begin{pmatrix} -1 \\ 1 \end{pmatrix}, s_2 = \begin{pmatrix} 0 \\ 2 \end{pmatrix}$$

Potom elementy matice C = AB sú určené takto

$$C_{11} = r_1 \cdot s_1 = (1 \quad 2) \cdot \begin{pmatrix} -1 \\ 1 \end{pmatrix} = (1)(-1) + (2)(1) = 1$$

$$C_{12} = r_1 \cdot s_2 = (1 \quad 2) \cdot \begin{pmatrix} 0 \\ 2 \end{pmatrix} = (1)(0) + (2)(2) = 4$$

$$C_{21} = r_2 \cdot s_1 = (-1 \quad 3) \cdot \begin{pmatrix} -1 \\ 1 \end{pmatrix} = (-1)(-1) + (3)(1) = 4$$

$$C_{22} = r_2 \cdot s_2 = (-1 \quad 3) \cdot \begin{pmatrix} 0 \\ 2 \end{pmatrix} = (-1)(0) + (3)(2) = 6$$

Potom súčin AB je určený

$$AB = \begin{pmatrix} 1 & 2 \\ -1 & 3 \end{pmatrix} \cdot \begin{pmatrix} -1 & 0 \\ 1 & 2 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 1 & 4 \\ 4 & 6 \end{pmatrix}$$

$$BA = \begin{pmatrix} -1 & 0 \\ 1 & 2 \end{pmatrix} \cdot \begin{pmatrix} 1 & 2 \\ -1 & 3 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} -1 & -2 \\ -1 & 8 \end{pmatrix}$$

- (0) Súčin matíc nie je komutatívna operácia AB≠BA
- (1) Súčin je asociatívny

$$A(BC)=(AB)C$$

(2) Súčin je distributívny vzhľadom k súčtu matíc

$$(A+B)C=AC+BC$$

 $A(B+C)=AB+AC$

(3) Asociatívnosť operácia násobenia vektora číslom vzhľadom k operácii súčin matíc

$$A(\alpha B) = \alpha(AB)$$

Algoritmus pre násobenie matíc

```
procedure matrix_multiplication(A,B : matrices);
for i:=1 to m do
for j:=1 to n do
begin sum:=0;
    for l:=1 to k do sum:=sum+A[i,l]*B[l,j];
    c[i,j]:=sum;
end;
```

Môžeme teda konštatovať, že zložitosť algoritmu rastie úmerne n^3 , pričom sa predpokladá, že dimenzie matíc sú si rovné, k=m=n. Je prekvapujúce, že už tak jednoduchý algoritmus akým je tento, môže byť podstatne akcelerovaný, bol navrhnutý algoritmus, ktoré ho zložitosť rastie $n^{\sqrt{7}}$, pretože $\sqrt{7} < 3$, tento nový algoritmus je o trochu efektívnejší ako náš algoritmus.

Binárne matice

Matica $A \subseteq \{0,1\}^m \times \{0,1\}^n$, ktorá obsahuje len binárne elementy 0-1 sa nazýva binárna matica. Algebraické operácie nad takýmito maticami sú založené na logických spojkách konjunkcie a disjunkcie

$$a \wedge b = \begin{cases} 1 & (ak \ a = b = 1) \\ 0 & (ináč) \end{cases}$$
$$a \vee b = \begin{cases} 0 & (ak \ a = b = 0) \\ 1 & (ináč) \end{cases}$$

Nad binárnými maticami definujeme tri binárne operácie:

(1) Nech $A = (A_{ij})$ a $B = (B_{ij})$ sú binárne matice rovnakého typu t(A) = t(B) = (m,n), potom matica $C = (C_{ij})$ sa nazýva *konjunkcia matíc* A a B, $C = A \wedge B$, jej maticové elementy sú

$$\forall (i \in I) \forall (j \in J) (C_{ij} = A_{ij} \land B_{ij})$$

(2) Nech $\mathbf{A} = (A_{ij})$ a $\mathbf{B} = (B_{ij})$ sú binárne matice rovnakého typu $t(\mathbf{A}) = t(\mathbf{B}) = (m,n)$, potom matica $\mathbf{C} = (C_{ij})$ sa nazýva *disjunkcia matíc* \mathbf{A} a \mathbf{B} , $\mathbf{C} = \mathbf{A} \vee \mathbf{B}$, jej maticové elementy sú

$$\forall (i \in I) \forall (j \in J) (C_{ij} = A_{ij} \lor B_{ij})$$

(3) Nech binárna matica $A = (A_{ij})$ je typu t(A) = (m,k), binárna matica $B = (B_{ij})$ je typu t(B) = (k,n) a binárna matica $C = (C_{ij})$ je typu t(C) = (m,n). Hovoríme, že matica C je *súčinom* matíc A a B, $C = A \otimes B$, jej maticové elementy sú

$$\forall (i \in I) \forall (j \in J) (C_{ij} = (A_{i1} \land B_{1j}) \lor (A_{i2} \land B_{2j}) \lor ... \lor (A_{ik} \land B_{2k}))$$

Pretože súčin binárnych matíc je asociatívna operácia, môžeme definovať r-tú mocninu štvorcovej binárnej matici $A=(A_{ij})$, kde r je kladné celé číslo r>1

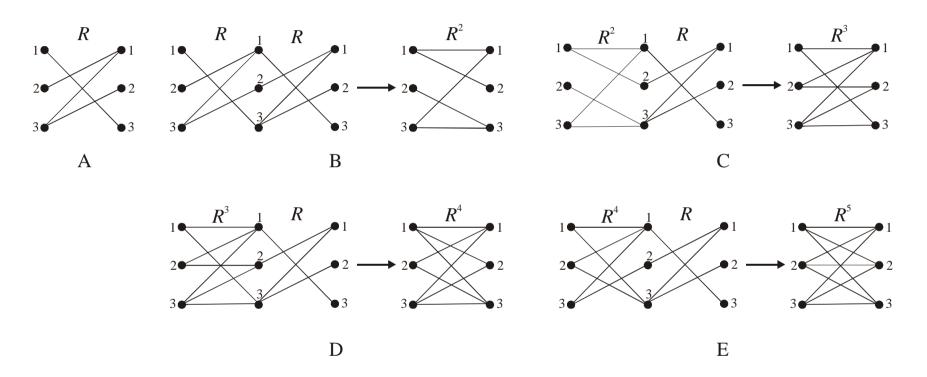
$$A^{r} = \underbrace{A \otimes A \otimes ... \otimes A}_{r-kr\acute{a}t}$$

Interpretácia súčinu binárnych matíc

Binárna matica môže byť chápaná ako maticová reprezentácia binárnej relácie $R \subseteq X \times X$, kde $X = \{x_1, x_2, ..., x_n\}$. Element $A_{ij} \neq 0$ implikuje, že usporiadaná dvojica $(x_i, x_j) \in R$. Jednoduchými úvahami je možné dokázať, že matica $A^2 = A \otimes A$ je reprezentáciou kompozície $R^2 = R \circ R$.

Pomocou grafovej interpretácie relácie R a jej mocnín, môžeme potom alternatívne interpretovať n-té mocniny matice A tak, že ak má jednotkový element v pozícii (i,j), potom existuje postupnosť n hrán z i-tého vrcholu grafu do j-tého vrcholu grafu.

Diagramatická interpretácia mocnín binárnej matice

Príklad

Nech A a B sú binárne matice

$$\mathbf{A} = \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \\ 1 & 0 \end{pmatrix}, \quad B = \begin{pmatrix} 1 & 1 & 0 \\ 0 & 1 & 1 \end{pmatrix}$$

Zostrojte súčin $A \otimes B$.

$$A = \begin{pmatrix} (1 \land 1) \lor (0 \land 0) & (1 \land 1) \lor (0 \land 1) & (1 \land 0) \lor (0 \land 1) \\ (0 \land 1) \lor (1 \land 0) & (0 \land 1) \lor (1 \land 1) & (0 \land 0) \lor (1 \land 1) \\ (1 \land 1) \lor (0 \land 0) & (1 \land 1) \lor (0 \land 1) & (1 \land 0) \lor (0 \land 1) \end{pmatrix}$$

$$= \begin{pmatrix} 1 \lor 0 & 1 \lor 0 & 0 \lor 0 \\ 0 \lor 0 & 0 \lor 1 & 0 \lor 1 \\ 1 \lor 0 & 1 \lor 0 & 0 \lor 0 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 1 & 1 & 0 \\ 0 & 1 & 1 \\ 1 & 1 & 0 \end{pmatrix}$$

Príklad

Zostrojte všetky mocniny matice

$$\mathbf{A} = \begin{pmatrix} 0 & 0 & 1 \\ 1 & 0 & 0 \\ 1 & 1 & 0 \end{pmatrix}$$

V prvom kroku spočítame A^2

$$\mathbf{A}^2 = \mathbf{A} \otimes \mathbf{A} = \begin{pmatrix} 1 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 1 \\ 1 & 0 & 1 \end{pmatrix}$$

Postupne v ďalších krokoch spočítame vyššie mocniny matice

$$\mathbf{A}^{3} = \mathbf{A}^{2} \otimes \mathbf{A} = \begin{pmatrix} 1 & 0 & 1 \\ 1 & 1 & 0 \\ 1 & 1 & 1 \end{pmatrix}, \ \mathbf{A}^{4} = \mathbf{A}^{3} \otimes \mathbf{A} = \begin{pmatrix} 1 & 1 & 1 \\ 1 & 0 & 1 \\ 1 & 1 & 1 \end{pmatrix}, \ \mathbf{A}^{5} = \mathbf{A}^{4} \otimes \mathbf{A} = \begin{pmatrix} 1 & 1 & 1 \\ 1 & 1 & 1 \\ 1 & 1 & 1 \end{pmatrix}$$

Poznamenajme, že tieto mocniny matice A môžeme jednoducho určiť pomocou grafovej interpretácie relácie R, pozri obr. 8.6. Potom vyššie mocniny matice A sú určené

$$\forall (n \geq 5) \begin{pmatrix} \mathbf{A}^n = \mathbf{A}^5 = \begin{pmatrix} 1 & 1 & 1 \\ 1 & 1 & 1 \\ 1 & 1 & 1 \end{pmatrix} \end{pmatrix}$$

Hodnost' matice

Hodnosť matice A, je celé kladné číslo označené r(A), ktoré patrí medzi dôležité charakteristiky matíc. Než pristúpime k definícii tejto veličiny, zavedieme ďalší dôležitý pojem lineárnej závislosti/nezávislosti stĺpcových (riadkových vektorov). Pre jednoduchosť budeme tieto úvahy uskutočňovať pre stĺpcové vektory, automaticky budú platiť aj pre riadkové vektory, a naopak.

Definícia. Nech $a_1, a_2, ..., a_n$ je n stĺpcových vektorov z \mathbb{R}^p (t. j. vektory majú p riadkov, alebo p elementov). Hovoríme, že tieto vektory sú *lineárne závislé* vtedy a len vtedy, ak existujú také nenulové koeficienty (čísla) $\alpha_1, \alpha_2, ..., \alpha_n$, aby ich lineárna kombinácia bola rovná nulovému vektoru $\boldsymbol{\theta}$ $\alpha_1 a_1 + \alpha_2 a_2 + ... + \alpha_n a_n = \boldsymbol{\theta}$

Veta. Ak stĺpcové vektory $a_1, a_2, ..., a_n$ sú lineárne závislé, potom aspoň jeden z nich môžeme vyjadriť ako lineárnu kombináciu ostatných vektorov, napr.

$$\boldsymbol{a}_1 = \boldsymbol{\beta}_2 \boldsymbol{a}_2 + \dots + \boldsymbol{\beta}_n \boldsymbol{a}_n$$

Dôkaz tejto vety je veľmi jednoduchý. Z predpokladu lineárnej závislosti vektorov a_1 , a_2 , ..., a_n vyplýva, že aspoň jeden koeficient je nenulový. Predpokladajme, že $\alpha_1 \neq 0$, potom

$$\boldsymbol{a}_1 = -\frac{\alpha_2}{\alpha_1} \boldsymbol{a}_2 - \dots - \frac{\alpha_n}{\alpha_1} \boldsymbol{a}_n$$

Týmto sme dokázali, že z predpokladu $\alpha_1 \neq 0$ vyplýva $a_1 = \beta_2 a_2 + ... + \beta_n a_n$, čím je dôkaz zavŕšený.

Negáciou definície lineárnej závislosti dostaneme dôležitú vetu, ktorá charakterizuje lineárne nezávislé vektory.

Veta. Stĺpcové vektory $a_1, a_2, ..., a_n$ sú *lineárne nezávislé* vtedy a len vtedy, ak ich lineárna kombinácia poskytuje nulový vektor 0

$$\alpha_1 \boldsymbol{a}_1 + \alpha_2 \boldsymbol{a}_2 + \dots + \alpha_n \boldsymbol{a}_n = \boldsymbol{0}$$

len pre nulové koeficienty, $\alpha_1 = \alpha_2 = ... = \alpha_n = 0$.

Príklad

Majme trojicu stĺpcových vektorov

$$\boldsymbol{a}_1 = \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \\ 0 \end{pmatrix}, \quad \boldsymbol{a}_2 = \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \\ 0 \end{pmatrix}, \quad \boldsymbol{a}_3 = \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \\ 1 \end{pmatrix}$$

Dokážeme, že tieto vektory sú lineárne nezávislé

$$\alpha_1 \boldsymbol{a}_1 + \alpha_2 \boldsymbol{a}_2 + \alpha_3 \boldsymbol{a}_3 = \alpha_1 \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \\ 0 \end{pmatrix} + \alpha_2 \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \\ 0 \end{pmatrix} + \alpha_3 \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \\ 1 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} \alpha_1 \\ \alpha_2 \\ \alpha_3 \end{pmatrix} = \boldsymbol{\theta} = \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \\ 0 \end{pmatrix}$$

Porovnaním posledných vektorov dostaneme, že $\alpha_1 = \alpha_2 = \alpha_3 = 0$. To znamená, že táto lineárna kombinácia sa rovná nulovému stĺpcovému vektoru len pre nulové koeficienty, potom vektory sú lineárne nezávislé.

Definícia. Hovoríme, že matica A má stĺpcovú (riadkovú) hodnost vtedy a len vtedy, ak má maximálne k lineárne nezávislých stĺpcových (riadkových) vektorov.

$$h_{s(r)}(\mathbf{A}) = k$$

Veta. Pre každú maticu A typu t(A) = (m,n) riadková a stĺpcová hodnosť sú rovnaké, pričom hodnosť je zdola ohraničená 1 a zhora ohraničená minimálnou hodnotou m a n

$$1 \le h_s(A) = h_r(A) = h(A) \le \min\{m, n\}$$

Príklad

$$\mathbf{A} = \begin{pmatrix} 1 & 1 & 1 \\ 0 & 1 & 1 \\ 0 & 0 & 1 \end{pmatrix}$$

Riadkové vektory matice sú

$$r_1 = (1 \ 1 \ 1), r_2 = (0 \ 1 \ 1), r_3 = (0 \ 0 \ 1)$$

$$\alpha_1 (1 \ 1 \ 1) + \alpha_2 (0 \ 1 \ 1) + \alpha_3 (0 \ 0 \ 1) = (0 \ 0 \ 0)$$

$$\alpha_1 + \alpha_2 + \alpha_3 = 0$$

$$\alpha_2 + \alpha_3 = 0$$

$$\alpha_3 = 0$$

Postupným riešením tohto systému dostaneme riešenie $\alpha_1 = \alpha_2 = \alpha_3 = 0$. To znamená, že riadkové vektory sú lineárne nezávislé, maximálny počet lineárne nezávislých vektorov je 3, t.j. riadková hodnosť matice je 3.

Stĺpcové vektory matice A sú

$$\boldsymbol{s}_1 = \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \\ 0 \end{pmatrix}, \, \boldsymbol{s}_2 = \begin{pmatrix} 1 \\ 1 \\ 0 \end{pmatrix}, \, \boldsymbol{s}_3 = \begin{pmatrix} 1 \\ 1 \\ 1 \end{pmatrix}$$

$$\beta_1 \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \\ 0 \end{pmatrix} + \beta_2 \begin{pmatrix} 1 \\ 1 \\ 0 \end{pmatrix} + \beta_3 \begin{pmatrix} 1 \\ 1 \\ 1 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \\ 0 \end{pmatrix}$$

$$\beta_{1} + \beta_{2} + \beta_{3} = 0
\beta_{2} + \beta_{3} = 0
\beta_{3} = 0$$

Riešením tohto systému dostaneme $\beta_1 = \beta_2 = \beta_3 = 0$. To znamená, že stĺpcové vektory sú lineárne nezávislé, čiže matica ma stĺpcovú hodnosť 3.

Definícia. Hovoríme, že matice A a B sú ekvivalentné, $A \sim B$, vtedy a len vtedy, ak majú rovnakú hodnosť, h(A) = h(B).

Nech \mathcal{A} je množina všetkých možných matíc. Túto množinu môžeme rozdeliť na disjunktné podmnožiny

$$\mathcal{A} = \mathcal{A}_1 \cup \mathcal{A}_2 \cup \ldots \cup \mathcal{A}_i \cup \ldots$$

kde A_i je množina, ktorá obsahuje matice s hodnosťou i.

Veta. Nech matica **B** vznikne z matice **A** pomocou jednej z týchto 4 operácií:

- (1) transpozíciou dvoch riadkov (stĺpcov),
- (2) vynásobením riadku (stĺpca) nenulovým číslom,
- (3) pripočítaním riadku (stĺpca) k inému riadku (stĺpcu),
- (4) vynechaním riadku (stĺpca), ktorý buď obsahuje len nulové prvky alebo je lineárnou kombináciou ostatných riadkov (stĺpcov).

Potom matice A a B sú ekvivalentné, h(A) = h(B).

Jednotlivé kroky z tejto vety budeme ilustrovať pomocou matice $A = (s_1, s_2, ..., s_n)$, kde s_i je i-tý stĺpcový vektor:

(1) Transpozícia dvoch stĺpcov

$$A = (s_1,...,s_i,...,s_j,...,s_n) \rightarrow B = (s_1,...,s_j,...,s_i,...,s_n)$$

(2) Stĺpec je vynásobený číslom α≠0

$$\mathbf{A} = (\mathbf{s}_1, ..., \mathbf{s}_i, ..., \mathbf{s}_n) \rightarrow \mathbf{B} = (\mathbf{s}_1, ..., \alpha \mathbf{s}_i, ..., \mathbf{s}_n)$$

(3) Vynechaním stĺpca, ktorý je buď lineárnou kombináciou ostatných stĺpcov alebo je nulový

$$A = (s_1, ..., s_{i-1}, s_i, s_{i+1j}, ..., s_n) \rightarrow B = (s_1, ..., s_{i-1}, s_{i+1j}, ..., s_n)$$

(4) K stĺpcu pripočítame iný stĺpec

$$A = (s_1, ..., s_i, ..., s_j, ..., s_n) \rightarrow B = (s_1, ..., s_i, ..., s_j + s_i, ..., s_n)$$

Veta. Trojuholníková matica A typu t(A)=(m,n), pričom $m \le n$, má hodnosť h(A)=m

$$\mathbf{A} = \begin{pmatrix} \mathbf{r}_1 \\ \mathbf{r}_2 \\ \dots \\ \mathbf{r}_m \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} A_{11} & A_{12} & \dots & A_{1m} \\ 0 & A_{22} & \dots & A_{2m} \\ \dots & \dots & \dots \\ 0 & 0 & \dots & A_{mm} \end{pmatrix}$$

$$\alpha_{1}\mathbf{r}_{1} + \alpha_{2}\mathbf{r}_{2} + \dots + \alpha_{m}\mathbf{r}_{m} = \mathbf{0} \implies \begin{pmatrix} \alpha_{1}A_{1m} & = 0 \\ \alpha_{1}A_{21} + \alpha_{2}A_{22} & = 0 \\ \alpha_{1}A_{m1} + \alpha_{2}A_{m2} + \dots + \alpha_{m}A_{mm} = 0 \end{pmatrix}$$

$$\alpha_1 = \alpha_2 = \dots = \alpha_m = 0$$

Týmto sme dokázali, že riadky trojuholníkovej matice sú lineárne nezávislé, čiže platí h(A) = m.

Dokázaná veta umožňuje implementáciu efektívneho algoritmu pre stanovenie hodnosti matice. Pre danú maticu *A* budeme vykonávať také elementárne transformácie (ktoré nemenia jej hodnosť), aby výsledná matica bola trojuholníková, potom hodnosť výslednej matice sa rovná počtu riadkov.

Príklad

$$A = \begin{pmatrix} 2 & 0 & 2 & 0 & 2 \\ 0 & 1 & 0 & 1 & 0 \\ 2 & 1 & 0 & 2 & 1 \\ 0 & 1 & 0 & 1 & 0 \end{pmatrix}$$

1. krok. Vykonáme také elementárne transformácie, ktoré budú viesť k zániku nenulového prvku 2 v prvom stĺpci pod diagonálou. Tretí riadok vynásobíme číslom -1 a potom k tomuto riadku pripočítame prvý riadok

$$\begin{pmatrix}
2 & 0 & 2 & 0 & 2 \\
0 & 1 & 0 & 1 & 0 \\
2 & 1 & 0 & 2 & 1 \\
0 & 1 & 0 & 1 & 0
\end{pmatrix}
\sim
\begin{pmatrix}
2 & 0 & 2 & 0 & 2 \\
0 & 1 & 0 & 1 & 0 \\
-2 & -1 & 0 & -2 & -1 \\
0 & 1 & 0 & 1 & 0
\end{pmatrix}
\sim
\begin{pmatrix}
2 & 0 & 2 & 0 & 2 \\
0 & 1 & 0 & 1 & 0 \\
0 & -1 & 2 & -2 & 1 \\
0 & 1 & 0 & 1 & 0
\end{pmatrix}$$

2. krok. Vykonáme vynulovanie elementov pod diagonálou v druhom stĺpci. Štvrtý riadok vynásobíme číslom -1 a potom k tretiemu a k štvrtému riadku pripočítame druhý riadok

$$\begin{pmatrix} 2 & 0 & 2 & 0 & 2 \\ 0 & 1 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & -1 & 2 & -2 & 1 \\ 0 & 1 & 0 & 1 & 0 \end{pmatrix} \sim \begin{pmatrix} 2 & 0 & 2 & 0 & 2 \\ 0 & 1 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & -1 & 2 & -2 & 1 \\ 0 & -1 & 0 & -1 & 0 \end{pmatrix} \sim \begin{pmatrix} 2 & 0 & 2 & 0 & 2 \\ 0 & 1 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 2 & -1 & 1 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \end{pmatrix}$$

3. krok. V tomto poslednom kroku vynecháme štvrtý riadok, ktorý obsahuje len nulové prvky

$$\begin{pmatrix} 2 & 0 & 2 & 0 & 2 \\ 0 & 1 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 2 & -1 & 1 \\ \hline 0 & 0 & 0 & 0 & 0 \end{pmatrix} \sim \begin{pmatrix} 2 & 0 & 2 & 0 & 2 \\ 0 & 1 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 2 & -1 & 1 \end{pmatrix}$$

Postupnými elementárnymi úpravami sme pretransformovali pôvodnú maticu *A* na trojuholníkovú maticu, ktorá obsahuje tri riadky, potom

$$h(A) = 3$$

Inverzná matica

Nech A je štvorcová matica typu t(A) = (n,n), problém existencie takej matice B, pre ktorú platí AB = BA = E, kde E je jednotková matica typu t(A) = (n,n), je zaručený nie pre ľubovolnú štvorcovú maticu, ale len pre určité špeciálne matice, ktoré nazývame regulárne matice.

Definícia. Štvorcová matica A, typu t(A) = (n,n), sa nazýva *regulárna* vtedy a len vtedy, keď je hodnosť h(A) = n.

Z definície regulárnej matice plynie, že tak stĺpcové ako aj riadkové vektory sú lineárne nezávislé. Môžeme teda parafrázovať definíciu regulárnej matice takto:

Štvorcová matica *A* je regulárna vtedy a len vtedy, ak jej riadkové (stĺpcové) vektory sú lineárne nezávislé. Tento pohľad na regulárnosť matice *A* nám bude nápomocný, keď budeme hľadať pomocou determinantov (pozri 9. kapitolu) jednoduché algebraické kritérium regulárnosti.

Definícia. Ak je štvorcová matica A regulárna, potom existuje *inverzná matica*, označená A^{-1} , ktorá spĺňa podmienku $AA^{-1} = A^{-1}A = E$.

Veta. Každá regulárna matica A má práve jedna inverzná matica A^{-1} .

Budeme predpokladať, že vzhľadom k regulárnej matici A existujú dve inverzné matice označené B a C

$$AB = BA = E \tag{(4)}$$

$$AC = CA = E \tag{(*)}$$

Zo vzťahu (\spadesuit) vyberieme BA = E, ktorý vynásobíme zľava maticou C, dostaneme

$$BA = E \Rightarrow B \underbrace{AC}_{E} = \underbrace{EC}_{C} \Rightarrow \underbrace{BE}_{B} = C \Rightarrow B = C$$

Veta. Inverzná matica vyhovuje vzťahom

$$(\mathbf{A}^{-1})^{-1} = \mathbf{A}$$
$$(\mathbf{A}\mathbf{B})^{-1} = \mathbf{B}^{-1}\mathbf{A}^{-1}$$

Prvý vzťahvyplýva priamo z definičnej podmienky $AA^{-1} = A^{-1}A = E$, ktorú môžeme interpretovať tak, že matica A je inverznou maticou k matici A^{-1} , t. j. musí platiť $\left(A^{-1}\right)^{-1} = A$.

Druhý vzťah dokážeme tak, že počítame $(AB)^{-1}AB$ a taktiež aj $AB(AB)^{-1}$, v obidvoch prípadoch dostaneme rovnosť

$$(\mathbf{A}\mathbf{B})^{-1}\mathbf{A}\mathbf{B} = \mathbf{B}^{-1}\underbrace{\mathbf{A}^{-1}\mathbf{A}}_{E}\mathbf{B} = \underbrace{\mathbf{B}^{-1}\mathbf{B}}_{E} = \mathbf{E}$$
$$\mathbf{A}\mathbf{B}(\mathbf{A}\mathbf{B})^{-1} = \mathbf{A}\underbrace{\mathbf{B}\mathbf{B}^{-1}}_{E}\mathbf{A}^{-1} = \underbrace{\mathbf{A}\mathbf{A}^{-1}}_{E} = \mathbf{E}$$

Konštrukcie inverznej matice

Budeme študovať dvojicu matíc (A|E), nad maticami tejto dvojice budeme vykonávať postupnosť elementárnych operácií tak, že vybraná elementárna operácia je súčasne aplikovaná na obe matice, <u>pričom sa snažíme používať také elementárne operácie, ktoré transformujú ľavú maticu A na jednotkovú maticu E. Pretože každá elementárna transformácia aplikovaná na nejakú maticu E vyjadriteľná pomocou súčinu matíc E formálne</u>

$$X \xrightarrow{ele.transf.} X' = BX$$

Potom dvojicu (A|E) transformujeme postupnosťou n elementárnych transformácií $B_1, B_2, ..., B_n$, dostaneme

$$(\boldsymbol{A}|\boldsymbol{E}) \rightarrow (\boldsymbol{B}_n...\boldsymbol{B}_2\boldsymbol{B}_1\boldsymbol{A}|\boldsymbol{B}_n...\boldsymbol{B}_2\boldsymbol{B}_1\boldsymbol{E})$$

Ako už bolo povedané, tieto elementárne transformácie sú vykonané s cieľom transformácie matice A na jednotkovú maticu

$$\underbrace{\boldsymbol{B}_{n}...\boldsymbol{B}_{2}\boldsymbol{B}_{1}}_{\boldsymbol{A}^{-1}}\boldsymbol{A} = \boldsymbol{E} \Longrightarrow \boldsymbol{A}^{-1} = \boldsymbol{B}_{n}...\boldsymbol{B}_{2}\boldsymbol{B}_{1}$$

Potom dostaneme

$$(A|E) \rightarrow \left(\underbrace{B_n...B_2B_1A}_{E}|\underbrace{B_n...B_2B_1E}_{A^{-1}}\right) \rightarrow (E|A^{-1})$$

Postupnosť elementárnych transformácií rozdelíme na dve etapy:

- 1.etapa nulovanie maticových elementov pod diagonálou (podobne ako v metóde stanovenia hodnosti matice),
- 2. etapa nulovanie maticových elementov nad diagonálou,
- 3. etapa násobenie riadkov číslami tak, aby na diagonále zostali len jednotkové elementy.

V prípade, že táto postupnosť nie je vykonateľná (napr. dostaneme nulový riadok), procedúru transformácie ukončíme, pretože matica nie je regulárna (teda ani invertibilná).

Príklad

Nájdite inverznú maticu k matici

$$A = \begin{pmatrix} 2 & 4 \\ 1 & 4 \end{pmatrix}$$

Zostrojíme dvojicu matíc

$$X_0 = \begin{pmatrix} 2 & 4 & 1 & 0 \\ 1 & 4 & 0 & 1 \end{pmatrix}$$

V prvej etape vykonáme takú elementárnu operáciu, ktorá nuluje element pod diagonálou, vykonáme elementárnu operáciu ep_1 , že druhý riadok vynásobíme – 2 a k takto upravenému druhému riadku pripočítame prvý riadok

$$ep_1: \mathbf{r}_2 = -2\mathbf{r}_2 + \mathbf{r}_1$$

Dvojica X_0 sa pretransformuje na X_1

$$X_1 = \begin{pmatrix} 2 & 4 & 1 & 0 \\ 0 & -4 & 1 & -2 \end{pmatrix}$$

V druhej etape budeme nulovať elementy nad diagonálou, vykonáme elementárnu operáciu ep_2 , že k prvému riadku pripočítame druhý riadok

$$ep_2: \mathbf{r}_1 = \mathbf{r}_1 + \mathbf{r}_2$$

Dvojica X_1 sa pretransformuje na X_2

$$X_2 = \begin{pmatrix} 2 & 0 & 2 & -2 \\ 0 & -4 & 1 & -2 \end{pmatrix}$$

V tretej etape prvý riadok vynásobíme 1/2 a druhý riadok vynásobíme -1/4, dostaneme finálnu dvojicu

$$X_{3} = \begin{pmatrix} 1 & 0 & 1 & -1 \\ 0 & 1 & -1/4 & 1/2 \\ \hline E & A^{-1} \end{pmatrix}$$

Potom inverzná matica má tvar

$$\boldsymbol{A}^{-1} = \begin{pmatrix} 1 & -1 \\ -1/4 & 1/2 \end{pmatrix}$$

